

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 640/2015
12.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због продуженог кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката П.В. из Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Димитровграду К.бр.617/11 од 26.12.2014. године и Вишег суда у Пироту Кж.бр.49/15 од 29.04.2015. године, у седници већа, одржаној дана 12.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката П.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Димитровграду К.бр.617/11 од 26.12.2014. године и Вишег суда у Пироту Кж.бр.49/15 од 29.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Димитровграду К.бр.617/11 од 26.12.2014. године, окривљени С.М. оглашен је кривим, изреком под 1. за кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. у вези са чланом 61. став 1. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена новчана казна у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара и изреком под 2., за кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци која се неће извршити уколико окривљени не учини ново кривично дело у року од 2-две године од правноснажности пресуде, па је окривљеном за наведена кривична дела изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци која се неће извршити уколико окривљени не учини ново кривично дело у року од 2-две године од правноснажности пресуде и новчана казна у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у три једнаке месечне рате почев од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико не плати новчану казну у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 2.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 26.226,16 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног

извршења, док су оштећени В.Б., В.Г. и Т.М. ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Виши суд у Пироту, пресудом Кж.бр.49/15 од 29.04.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.М., адв. П.В. и потврдио пресуду Основног суда у Димитровграду К.бр.617/11 од 26.12.2014. године.

Бранилац окр. С.М., адв. П.В., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреда закона из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. КЗ у вези са чланом 61. став 1. КЗ и чланом 275. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће укинути у целини пресуду донету по редовном правном леку и предмет вратити на поновну одлуку органу поступка или да преиначи пресуду донету по редовном правном леку тако што ће уважити жалбу браниоца, укинути пресуду првостепеног суда и предмет вратити првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, али другом судији.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окр. С.М. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.М., адв. П.В., је недозвољен.

Бранилац окр. С.М. као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона-одредаба Кривичног законика применом којих је окривљени оглашен кривим за кривична дела из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, са образложењем да окривљени није учинио наведена кривична дела за која је оптужен, да је за ту тврдњу пружио доказе о томе са ким је сечу дрва вршио у свом поседу, односно ко му је помагао у томе и у превозу дрва и да такву одбрану окривљеног потврђује налаз и мишљење вештака шумарске струке, за који суд погрешно констатује да је унео конфузију у чињенично стање и да га вештак није могао дати због протеча времена. Надаље, да нема доказа да је окривљени сечу дрва вршио на парцелама оштећених, јер нико није видео окривљеног да то чини и код њега нису пронађена посечена стабла нити има других доказа у том правцу, а да супротно закључивању суда окривљени није признао извршење дела јер је све време тврдио да предметна кривична дела није учинио и за то пружио доказе.

На тај начин, иако се позива на повреду закона коју, при том, не опредељује сходно одредбама члана 485. став 4. у вези са ставом 1. ЗКП, бранилац окривљеног изложеним наводима захтева у суштини оспорава као погрешно чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, а наводима захтева да другостепени суд није дао никакве разлоге поводом жалбених приговора браниоца окривљеног у вези са наведеном погрешном оценом одбране окривљеног, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву истиче да је повређено право окривљеног на одбрану, јер је првостепени суд водио поступак у време штрајка адвоката, када бранилац окривљеног није могао да се појављује пред судом. Овим наводима захтева, будући да се не ради о случају обавезне одбране из члана 74. ЗКП, бранилац окривљеног указује на неправилну примену одредаба ЗКП, које такође не опредељује, а које се односе на процесне претпоставке за одржавање главног претреса (члан 506. став 3. ЗКП), дакле, на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.М. недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.